Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 34. Warszawa, dnia 20 listopada 1938 r. **Rok XXI.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł. 25 gr.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

Ogłoszenia o wydawnictwach związanych z zagadnieniami administracji państwowej przyjmowane są wyłącznie na warunkach podanych w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. z dn. 31 stycznia 1938 r. Nr. 4, poz. 14 po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. Nr. 30197 z podaniem tytułu wpłaty.

Ceny ogłoszeń: cała strona 50 zł., 1/2 str. 30, 1/4 str. — 15 zł.

Redakcja zastrzega sobie prawo odmowy umieszczenia ogłoszenia w całości lub jego części bez podania motywów.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

B. PRZEDRUKI.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

205.

OKÓLNIK Nr. 46

z dnia 27 października 1938 r.

w sprawie biuletynów prasowych i fotografij.

(Nr AA. 16-b-4-1938).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Dyrektorów Policji.

Wobec podnoszonych wątpliwości, czy tzw. biuletyny prasowe wydawane przez agencje prasowe, dziennikarskie itp. oraz fotografie, sporządzane przez zakłady fotograficzne, podlegają przepisom obowiązujących ustaw prasowych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że biuletyny prasowe zawsze podlegają tym przepisom.

Biuletyny prasowe są to druki odbijane sposobem mechanicznym lub środkami chemicznymi, nie tworzące zamkniętej całości, zawsze przeznaczone do rozpowszechniania, bądź drogą prenumeraty bądź w inny sposób, przy czym abonentami mogą być nie tylko redakcje, ale również osoby i instytucje prywatne, skutkiem czego biuletyny mają niewątpliwie cechy czasopism.

Natomiast fotografie, sporządzane przez zakłady fotograficzne, podlegają przepisom prasowym tylko w tych wypadkach, gdy są przeznaczone do rozpowszechniania.

Powyższa interpretacja ma uzasadnienie w przepisach ustaw prasowych, obowiązujących w poszczególnych częściach Państwa, a w szczególności w przepisach: art. 2, 3 i 4 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. P. Nr 14, poz. 186), § 4 austriackiej ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. u. p. Nr 6 z r. 1863) oraz §§ 2 i 3 niemieckiej ustawy prasowej z dnia 7 maja 1874 r. (Dz. U. Rz. Nr 16, str. 65).

Równocześnie uchyla się okólniki: Nr 152 z dnia 20 lipca 1929 r. Nr AA. 4980/I w sprawie uznania biuletynów agencyj prasowych za posiadające cechy czasopism i Nr 2 z dnia 10 stycznia 1930 r. Nr AA. 390/2 w sprawie stosowania prawa prasowego do zakładów fotograficznych (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1261).

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

206.

OKÓLNIK Nr. 47

z dnia 15 listopada 1938 r.

o wędrownych przedsięwzięciach rozrywkowych

(Nr AA. 27b-9-1938)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Dyrektorów Policji.

I. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych niejednokrotnie zauważyło, że władze administracji ogólnej nie wykonują należycie nadzoru nad wędrownymi przedsięwzięciami rozrywkowymi, skutkiem czego mnożą się niesolidne i stojące na niskim poziomie publiczne przedsięwzięcia rozrywkowe wędrowne, nie przestrzegające obowiązujących przepisów, nie posiadające właściwych uprawnień, a nieraz wprost szkodliwe dla interesów Państwa.

Nawet w wypadkach oczywistego naruszenia przez przedsięwzięcia obowiązujących przepisów władze administracji ogólnej nie przeprowadzają dochodzeń, celem ukarania winnych względnie zlikwidowania takich przedsięwzięć, ograniczając się tylko do pozbycia się ich przez odmówienie im względnie cofnięcie zgody na produkcje publiczne.

Najczęściej spotykane niewłaściwości polegają: na odstępowaniu dokumentu pozwolenia na prowadzenie przedsięwzięcia osobom nieuprawnionym do korzystania z danego dokumentu, na zatrudnianiu w przedsięwzięciach osób podejrzanych lub poszukiwanych przez władze względnie obywateli obcych nieuprawnionych do pracy w danym przedsięwzięciu, na dopuszczaniu do wygłaszania na scenie słów zazwyczaj o charakterze polityczno agitacyjnym lub pornograficznym, niezamieszczonych w aprobowanych tekstach oraz na ukrywaniu się przedsięwzięć wędrownych pod postacią przedsięwzięć dorywczych.

II. Celem zapobieżenia tym ujemnym zjawiskom Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza, co następuje:

Zgłaszanie imprez u powiatowych władz administracji ogólnej.

1) *Przy zgłoszeniu imprezy* wędrownej w myśl art. 9 prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych *nie* musi *być okazany oryginalny* dokument pozwolenia na prowadzenie danego przedsięwzięcia, *lecz wystarczy przedłożenie odpisu pozwolenia.*

Przyjęcie do wiadomości zgłoszenia imprezy należy potwierdzić pisemnie z oznaczeniem imienia i nazwiska koncesjonariusza, władzy, która pozwolenie wydała, numeru i daty pozwolenia, nazwy względnie firmy przedsięwzięcia oraz miejsc i czasu zgłoszonych występów.

Sposób wykonywania kontroli nad wędrownymi przedsięwzięciami rozrywkowymi.

2) Na imprezy wędrownych przedsięwzięć rozrywkowych należy delegować jaknajczęściej urzędników powiatowych władz administracji ogólnej, jeśli imprezy są urządzane w miejscowości będącej siedzibą władzy, a w innych miejscowościach funkcjonariuszów policji, którzy *przed rozpoczęciem* przedstawienia, koncertu i tp. *lub* zależnie od rodzaju innych imprez w czasie ich funkcjonowania powinni żądać od właściciela względnie kierownika przedsięwzięcia *okazania*: a) *oryginału pozwolenia* na prowadzenie przedsięwzięcia, b) *dowodu zgłoszenia* u powiatowej władzy administracji ogólnej występów przedsięwzięcia, c) *aktualnego spisu osób zatrudnionych w przedsięwzięciu*, d) *aprobowanego przez właściwą władzę tekstu* produkcyj słownych, jeśli takie produkcje mają być wykonywane (z wyjątkiem wypadków określonych w § 9 rozporządzenia wykonawczego z dnia 28 grudnia 1933 r. — Dz. U. R. P. poz. 801).

W razie nieokazania oryginalnego dokumentu pozwolenia, oznaczonego w potwierdzeniu zgłoszenia imprezy u powiatowej władzy administracji ogólnej, lub prowadzenia imprezy nieprzewidzianej w pozwoleniu, delegat powinien niedopuścić do przedstawienia, koncertu czy też innych zgłoszonych występów przedsięwzięcia, spisać protokół i przesłać go powiatowej władzy administracji ogólnej. Rygorystyczne przestrzeganie tego przepisu ma na celu uniemożliwienie występów na podstawie tego samego pozwolenia dwom lub kilku przedsięwzięciom wędrownym w różnych miejscowościach, nie posiadającym właściwych pozwoleń na ich prowadzenie.

W braku spisu osób wymienionego w pkt. c) ust. 2) delegat winien wezwać kierownika przedsięwzięcia do niezwłocznego sporządzenia i okazania takiego spisu. Na podstawie okazanego spisu delegat powinien sprawdzić dokumenty osobiste i identyczność zamieszczonych w spisie osób oraz zgodność spisu z dokumentami osobistymi tych osób, zwracając szczególną uwagę na to, czy cudzoziemcy zatrudnieni w przedsięwzięciu posiadają w swych paszportach wizy uprawniające ich do pracy w tym przedsięwzięciu (por. rozdz. VI pkt. 2 okólnika Nr 63 z dnia 6 listopada 1935 r. — Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 35 poz. 185).

Jeśli w programie występów są przewidziane produkcje słowne, które wymagają aprobaty władzy, delegat powinien zwrócić uwagę, czy aprobowany tekst jest dozwolony dla młodzieży do lat 17 włącznie, w przeciwnym razie, czy na afiszach i w miejscu widocznym przy wejściu na przedstawienie, koncert i tp. ogłoszono, że wstęp dla młodzieży do lat 17 włącznie jest wzbroniony, oraz czy zakaz ten jest przestrzegany.

W czasie przedstawienia, koncertu wokalnego względnie innych produkcyj słownych delegat powinien zajmować wyznaczone mu miejsce w pobliżu sceny i zwracać uwagę, czy produkcje słowne, zwłaszcza w języku niepolskim, są zgodne z aprobowanym tekstem, a gdyby aprobowanego tekstu nie było, czy nie zawierają wyrażeń niedozwolonych, jak również czy inscenizacja i część mimiczna imprezy nie nasuwają jakich zastrzeżeń (por. art. 12 § 2 prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych).

W razie nieokazania przez właściciela względnie kierownika przedsięwzięcia żądanych dokumentów lub ujawnienia naruszenia przez przedsięwzięcie obowiązujących przepisów, delegat powinien spisać odpowiedni protokół i przesłać go wraz ze swym sprawozdaniem powiatowej władzy administracji ogólnej (funkcjonariusz policji drogą służbową), celem ukarania właściciela względnie kierownika przedsięwzięcia na podstawie art. 19 prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych, a także celem ewentualnego wystąpienia z wnioskiem o cofnięcie pozwolenia na podstawie art. 20 wymienionego prawa.

O karach, nałożonych na właścicieli względnie kierowników wędrownych przedsięwzięć rozrywkowych powiatowe władze administracji ogólnej powinny w każdym wypadku zawiadamiać **bezpośrednio** władze, które udzieliły pozwoleń na prowadzenie odnośnych przedsięwzięć.

Aprobata tekstów słownych.

3) — Władze aprobujące utwory z tekstem słownym w językach: rosyjskim, żydowskim lub litewskim, przeznaczone dla wędrownych przedsięwzięć rozrywkowych powinny żądać na podstawie art. 11, ustępu drugiego prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych, dołączenia do oryginalnego tekstu dokładnego tłumaczenia tego tekstu na jezyk polski i to tłumaczenie połączyć z oryginałem tekstu (np. przesznurować i końce sznura złączyć pieczęcią lakową).

Przy aprobacie wszelkich tekstów bez względu na ich język należy zwracać szczególną uwagę na to czy ich wykonanie nadaje się dla młodzieży do lat 17 włącznie, w przeciwnym razie należy postąpić w myśl § 8 ustępu 2 wymienionego rozporządzenia z dnia 28 grudnia 1933 r.

Warunki pozwolenia.

4) W warunkach każdego pozwolenia na wędrowne przedsięwzięcie rozrywkowe należy oznaczyć nazwę (firmę) przedsięwzięcia, pod jaką ma być prowadzone, nałożyć na koncesjonariusza obowiązek posiadania aktualnego spisu osób zatrudnionych w przedsięwzięciu, z oznaczeniem rubryk spisu oraz obowiązek zatrudniania tylko takich obywateli polskich, którzy posiadają dowód osobisty z fotografią, stwierdzający identyczność danej osoby i jej obywatelstwo, względnie takich obywateli obcych, którzy posiadają należycie wystawiony paszport zagraniczny z wizą uprawniającą ich do występów w danym przedsięwzięciu.

Zasadniczo należy wydawać pozwolenia na przedsięwzięcia wędrowne według załączonego wzoru „A" z ewentualnym uzupełnieniem tekstu warunkami, które by były pożądane ze

względów lokalnych. W każdym razie nie należy w tekście pozwolenia powtarzać przepisów zawartych w prawie o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych i w rozporządzeniach wykonawczych.

Osobiste prowadzenie przedsięwzięcia przez koncesjonariusza.

5) Przedsięwzięcie wędrowne powinno być prowadzone zasadniczo przez koncesjonariusza. Należy przez to rozumieć, że koncesjonariusz. a w wypadku prowadzenia przedsięwzięcia przez osobę prawną, odpowiedzialny kierownik, musi być zawsze obecny w miejscu i w czasie produkcyj publicznych przedsięwzięcia.

Tylko w wyjątkowych wypadkach istotnej przeszkody, uniemożliwiającej koncesjonariuszowi osobiste prowadzenie przedzięwzięcia i gdy nie ma uzasadnionego podejrzenia, że pozwolenie zostało odstąpione innej osobie względnie, że koncesjonariusz nie prowadzi osobiście swego przedsięwzięcia, gdyż ma inne zajęcie, powiatowa władza administracji ogólnej może dopuścić do krótkotrwałego prowadzenia przedsięwzięcia przez osobę upoważnioną przez koncesjonariusza, jeśli ta osoba oprócz oryginału pozwolenia na prowadzenie przedsięwzięcia przedłoży dowody pisemne, usprawiedliwiające nieobecność koncesjonariusza. Gdyby powiatowa władza administracji ogólnej powzięła podejrzenie co do złożonych dowodów, powinna wdrożyć korespondencję, celem ustalenia autentyczności tych dowodów, względnie prawdziwości podanych w nich faktów. O każdym stwierdzonym wypadku prowadzenia przedsięwzięcia wędrownego przez zastępcę powiatowa władza administracji ogólnej powinna powiadomić bezpośrednio władzę, która wydała pozwolenie na prowadzenie przedsięwzięcia, z podaniem imienia i nazwiska zastępcy, przyczyn nieobecności koncesjonariusza, oraz okresu prowadzenia odnośnego przedsięwzięcia przez zastępcę. Ścisłe przestrzeganie tego przepisu umożliwi władzom, wydającym pozwolenie na prowadzenie przedsięwzięć wędrownych zlikwidowanie przedsięwzięć stale prowadzonych przez zastępców względnie przedsięwzięć prowadzonych na podstawie cudzych pozwoleń.

Sposób stosowania art. 10 prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych.

6) Powiatowe władze administracji ogólnej powinny ściśle przestrzegać art. 10 prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych i nie wydawać pozwoleń na przedsięwzięcia rozrywkowe dorywcze osobom lub zespołom, zwłaszcza cudzoziemskim, o których wiadomo jest władzy, że już przed tym występowały z taką samą imprezą w innej miejscowości. Również wędrowne zespoły amatorskie powinny mieć formalne pozwolenia wydane im przez właściwe władze na podstawie art. 8 prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych.

Specjalną uwagę należy zwrócić na zespoły legitymujące się poświadczeniami różnych organizacyj społecznych, że dochody z odnośnych imprez są przeznaczone na rzecz tych organizacyj i takim zespołom nie udzielać pozwoleń na występy na podstawie art. 10 wymienionego prawa. Są to bowiem, jak doświadczenie wykazało, z reguły prywatne przedsięwzięcia rozrywkowe wędrowne, które za drobną opłatą ryczałtową na rzecz danej organizacji uzyskują potrzebne im zaświadczenia i w ten sposób prowadzą przedsięwzięcie bez uzyskania właściwego pozwolenia.

Wykazy działalności wędrownych przedsięwzięć rozrywkowych.

7) Celem umożliwienia Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i Urzędom Wojewódzkim sprawowania ogólnego nadzoru nad wędrownymi przedsięwzięciami rozrywkowymi, powiatowe władze administracji ogólnej powinny prowadzić ewidencję działalności tych przedsięwzięć w swych powiatach, a w dniach 1 maja i 1 października każdego roku mają przedkładać właściwym Urzędom Wojewódzkim, w trzech egzemplarzach, wykaz działalności omawianych przedsięwzięć według załączonego wzoru „B". W wykazie tym należy spisać:

a) wszystkie imprezy prowadzone na podstawie pozwoleń Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

b) z imprez prowadzonych na podstawie pozwoleń władz administracji ogólnej, jedynie imprezy teatralne i koncertowe.

Rubryki wykazu mają być należycie wypełnione, a wpisy oparte na notatkach z oryginalnych dokumentów, względnie zgodne ze stanem faktycznym.

Z otrzymanych trzech egzemplarzy wykazu Urzędy Wojewódzkie mają przedkładać dwa egzemplarze w terminach 15 maja i 15 października każdego roku Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, a trzeci egzemplarz zatrzymać sobie do użytku służbowego.

Z uwagi na konieczność uporządkowania działalności wędrownych przedsięwzięć rozrywkowych i zlikwidowania przedsięwzięć niesolidnych, względnie o niskim poziomie artystycznym lub w ogóle szkodliwych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oczekuje intensywniejszego niż dotychczas nadzoru władz administracji ogólnej nad wszelkiego rodzaju wędrownymi przedsięwzięciami rozrywkowymi oraz rygorystycznego stosowania do nich obowiązujących przepisów.

O wszelkich zauważonych niewłaściwościach w prowadzeniu wędrownych przedsięwzięć rozrywkowych należy powiadamiać Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, celem umożliwienia Ministerstwu wydania niezbędnych zarządzeń.

Równocześnie uchyla się okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 152 z dnia 11 sierpnia 1927 r. w sprawie zezwoleń na objazdowe imprezy widowiskowe (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1579) i Nr 67 z dnia 18 maja 1932 r. o wykazach funkcjonowania objazdowych przedsiębiorstw widowiskowych (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn, Nr 8, poz. 102).

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

(Nazwa władzy) Wzór „A"

Nr ______

Dnia ______ 19__ r.

POZWOLENIE

Pan (Zarząd) ______ obywatel (w osobach) ______ zamieszkał__ w ______ przy ul. ______ Nr ______ otrzymuje pozwolenie na prowadzenie wędrownego (objazdowego) przedsięwzięcia rozrywkowego ______ w języku ______ na obszarze ______

pod odpowiedzialnym kierownictwem (jeśli osoba prawna) na warunkach następujących:

1) przedsięwzięcie ma być prowadzone pod nazwą ______

2) przedsięwzięcie ma być utrzymane w charakterze wynikającym z treści pozwolenia;

3) prawa autorskie powinny być przestrzegane, a zobowiązania finansowe związane z prowadzeniem przedsięwzięcia należycie wypełniane;

4) prowadzący przedsięwzięcie obowiązany jest posiadać aktualny spis wszystkich osób zatrudnionych w przedsięwzięciu, pisany atramentem lub ołówkiem chemicznym, zawierający rubryki: imię, nazwisko i pseudonim, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer i datę dowodu osobistego względnie paszportu zagranicznego oraz nazwę władzy, która go wydała, odkąd i w jakim charakterze jest zatrudniony w przedsięwzięciu, datę opuszczenia przedsięwzięcia przez pracownika, numer i datę wizy oraz nazwę władzy, która ją wydała, rodzaj i termin końcowy wizy;

5) prowadzący przedsięwzięcie powinien być obecny w miejscu i w czasie występów przedsięwzięcia i na każde żądanie delegata powiatowej władzy administracji ogólnej względnie funkcjonariusza policji okazać niniejsze pozwolenie, potwierdzenie zgłoszenia występów wydane przez powiatową władzę administracji ogólnej i aktualny spis osób zatrudnionych w przedsięwzięciu.

6) pozwolenie niniejsze nie może być wykorzystane dla celów reklamowych przedsięwzięcia, a w szczególności nie wolno powoływać się na nie w szyldach, afiszach, ogłoszeniach i drukach używanych przez przedsięwzięcie.

Pozwolenie niniejsze jest ważne do dnia ______ 193__ r. (słownie ______).

Pozwolenia udzielono na podstawie art. 8 § 1 prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych z dnią 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 632) i § 1 pkt. 2 rozporządzenia z dnia 28 grudnia 1933 r. o przedsięwzięciach teatralnych (Dz. U. R. P. Nr 103, poz. 802) *).

Opłata stemplowa od pozwolenia w wysokości nominalnej ______ złotych została uiszczona *(np. w Kasie Skarbowej za Nr kwitu ______ lub znaczkami stemplowymi skasowanymi na podaniu).*

______
Podpis

*) Słowa „i § 1 pkt. 2 — do poz. 802" należy wpisać tylko przy przedsięwzięciach teatralnych.

Wzór „B"

WYKAZ

działalności wędrownych przedsięwzięć rozrywkowych na obszarze powiatu ______

za czas od dnia ______ 19__ do dnia ______ 19__ włącznie

L. p.	Nazwa przedsięwzięcia (np. Teatr Objazdowy „Reduta" lub Cyrk „Imperial"	Imię i nazwisko koncesjonariusza	Władza, która udzieliła pozwolenia oraz data i numer pozwolenia	Czas pobytu przedsięwzięcia na obszarze powiatu	Ilość urządzonych przez przedsięwzięcie przedstawień, koncertów itp.	Jakie sztuki grano (tytuł, autor) nazwa władzy, która je aprobowała oraz numer i data aprobaty	Ilość osób zajętych w przedsięwzięciu: a) obywateli polskich, b) cudzoziemskich z podaniem przynależności państwowej	W jakim języku odbywały się przedstawienia, koncerty itp.	Poziom artystyczny imprez oraz stopień solidności finansowej przedsięwzięcia	UWAGI
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

207

OKÓLNIK Nr. 48

z dnia 15 listopada 1938 roku

o przedsięwzięciach widowiskowych (kabaretach i tanecznych dancingach) w lokalach gastronomicznych

(Nr AA 27b-7).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Dyrektorów Policji.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zauważyło, że niektóre pozwolenia na prowadzenie przedsięwzięć widowiskowych i tanecznych w lokalach gastronomicznych, wydawane przez władze administracji ogólnej, zawierają warunki lub zastrzeżenia sprzeczne z prawem o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 632) lub niepotrzebnie powtarzają poszczególne przepisy wymienionego prawa, względnie rozporządzeń wykonawczych, które dla swej skuteczności prawnej nie wymagają potwierdzenia w tekstach pozwoleń. Natomiast w pozwoleniach tych brak jest istotnych warunków, które by wpływały na działalność przedsięwzięć w kierunku podniesienia ich wartości artystycznej i moralnej, względnie chroniły personel przedsięwzięć przed wyzyskiem ze strony niesumiennych przedsiębiorców.

Nadto coraz częściej powtarzające się skargi na demoralizujący wpływ, jaki niektóre z tych przedsięwzięć wywierają zwłaszcza na młodzież, pomimo obowiązującego zakazu wpuszczania na te rozrywki młodzieży do lat 18-tu świadczą o tym, że odnośni koncesjonariusze nie nadają się do prowadzenia tego rodzaju przedsięwzięć, a władze nadzorcze nie wykonują nad nimi należytego nadzoru.

Celem ujednostajnienia formy omawianych pozwoleń i wypełnienia ich treści warunkami istotnymi dla sposobu prowadzenia przedsięwzięć oraz celem usprawnienia nadzoru nad tymi przedsięwzięciami, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza, co następuje:

1) Władze administracji ogólnej mają wydawać pozwolenia według załączonych wzorów i tylko osobom dającym gwarancję ścisłego przestrzegania obowiązujących przepisów i warunków pozwolenia oraz dbałym nie tylko o poziom artystyczny, ale i moralny rozrywek. W pozwoleniach na prowadzenie przedsięwzięć widowiskowych (kabaretów) należy oznaczać godziny widowisk w ten sposób, aby rozpoczynały się one dopiero po ukończeniu przedstawień teatralnych, a kończyły się najpóźniej na godzinę przed zamknięciem lokalu. W pozwoleniach dla przedsięwzięć tanecznych (dancingów) należy dozwolić na pracę zawodowych tancerzy i tancerek najpóźniej do godziny 4-ej w nocy, co nie przeszkadza, że goście mogą tańczyć bez ich udziału do zamknięcia lokalu.

2) Władze administracji ogólnej dopilnują aby koncesjonariusze założyli niezwłocznie książkę kontroli pracowników zatrudnionych w przedsięwzięciu według rubryk oznaczonych w formularzu pozwolenia i utrzymywali ją w stanie aktualności.

3) Władze administracji ogólnej mają zorganizować intensywniejszą niż dotychczas kontrolę nad przedsięwzięciami kabaretowymi i dancingowymi i w razie stwierdzenia nadużyć, względnie naruszenia przepisów prawa lub warunków pozwolenia, pociągać winnych do odpowiedzialności sądowej względnie karno-administracyjnej (art. 19 prawa), a nawet orzekać cofnięcie pozwolenia przed upływem terminu jego ważności (art. 20 prawa).

W końcu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. o nadsyłanie informacyi o wszelkich ważniejszych spostrzeżeniach dotyczących działalności przedsięwzięć widowiskowych i tanecznych w przedsiębiorstwach gastronomicznych, które by mogły być wykorzystane jako materiał do uzupełnienia względnie zmiany niniejszego zarządzenia.

Równocześnie uchyla się okólniki: Nr 214 z dnia 12 marca 1919 r. i Nr 410 z dnia 23 czerwca 1919 r. (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1574) oraz Nr 112 z dnia 10 lipca 1922 r. (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1577).

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

STAROSTA ________

Nr

Dnia 19 r.

POZWOLENIE

P. ________

obywatel ________ zamieszkał

w ________ przy ul ________

Nr ________ otrzymuje pozwolenie na prowadzenie stałego przedsięwzięcia rozrywkowego tanecznego (t. zw. dancingowego) w lokalu gastronomicznym ________

przy ul. ________ Nr ________

w ________ pod następującymi warunkami:

1) przedsięwzięcie ma być utrzymane w charakterze wynikającym z treści pozwolenia;

2) zawodowi tancerze i tancerki (t. zw. fordanserzy i fordanserki) mają być angażowani wyłącznie za pośrednictwem koncesjonowanych biur pośrednictwa pracy w formie pisemnej umowy, w której mają być oznaczone: nazwy i adresy biura i przedsięwzięcia, imiona i nazwiska zaangażowanych tancerzy (rek), warunki zawarte w punktach 4) i 7) niniejszego pozwolenia, godziny pracy i wysokość wynagrodzenia tancerzy (rek), okresy czasu na jaki zostali zaangażowani oraz wysokość kwoty uiszczonej biuru za pośrednictwo; drugi egzemplarz umowy ma być wręczony zaangażowanemu tancerzowi (rce);

3) w charakterze zawodowych tancerzy i tancerek nie mogą być zatrudnieni młodociani do lat 18-tu włącznie (por. punkt 148 spisu robót wzbronionych — zał. Nr 1 do rozporządzenia z dnia 3 października 1935 r. — Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 484);

4) zawodowym tancerzom i tancerkom zatrudnionym w przedsięwzięciu nie wolno przebywać w towarzystwie gości w gabinetach, separatkach i krytych lożach oraz nie wolno im pić w towarzystwie gości napojów oszałamiających, jak: alkoholu, wina, miodu itp., a po godzinie oznaczonej w punkcie 7-ym niniejszego pozwolenia nie wolno im przebywać w ogóle w lokalu przedsięwzięcia;

5) w przedsięwzięciu nie wolno zatrudniać cudzoziemców;

6) w przedsięwzięciu ma być prowadzona książka kontroli wszystkich zatrudnionych w nim tancerzy (rek), zawierająca następujące rubryki: a) liczba porządkowa, b) imię i nazwisko oraz adres, c) data i miejsce urodzenia, d) numer i data dowodu osobistego oraz nazwa i siedziba władzy, która dowód osobisty wydała, e) nazwa biura pośrednictwa pracy oraz numer i data zawartej umowy, f) daty rozpoczęcia i ukończenia pracy; książka ta wraz z załączonymi do niej oryginałami umów ma się znajdować stale w przedsięwzięciu i być okazywana łącznie z umowami na każde żądanie organów kontrolnych;

7) zawodowi tancerze i tancerki mogą być zatrudnieni w przedsięwzięciu najpóźniej do godziny———— włącznie;

8) lokal przedsięwzięcia ma być urządzony w myśl wymagań przepisów budowlanych, sanitarnych i bezpieczeństwa;

9) pozwolenie niniejsze nie może być wykorzystywane dla celów reklamowych przedsięwzięcia, a w szczególności nie wolno powoływać się na nie w szyldach, afiszach, ogłoszeniach i drukach, używanych przez przedsięwzięcie.

Pozwolenie niniejsze jest ważne do dnia ————19—— r. (słownie————) roku, lecz może być cofnięte przed upływem tego terminu w wypadkach przewidzianych w art. 20 prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych.

Pozwolenia udzielono ne podstawie art. 6 § 1 prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 632) i § 11 rozporządzenia z dnia 28 grudnia 1933 r. o wykonaniu prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. R. P. Nr 103, poz. 801) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 19 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 497),

Opłatę stemplową od pozwolenia w wysokości zł———(słownie————) skasowano na podaniu.

STAROSTA

URZĄD WOJEWÓDZKI————

KOMISARIAT RZĄDU

na m. st. Warszawę

Nr————

Dnia————————19——r.

POZWOLENIE

P.————————————

obywatel(ka)————————zamieszkał——

w————————przy ul.————————

Nr———— otrzymuje pozwolenie na prowadzenie stałego przedsięwzięcia rozrywkowego w zakresie produkcyj artystycznych o charakterze widowiskowym (tanecznych, słownych, muzycznych i mimicznych) w lokalu gastronomicznym————————————

przy ul.————————Nr————

w————————na warunkach następujących:

1) odpowiedzialnym zarządcą przedsięwzięcia będzie p.————————————

zamieszkały w————————————

przy ul.————————————, a w razie jego ustąpienia następca będzie przyjęty za uprzednią zgodą Urzędu Wojewódzkiego (Komisariatu Rządu);

2) przedsięwzięcie ma być utrzymane w charakterze wynikającym z treści pozwolenia;

3) prawa autorskie winny być przestrzegane, a zobowiązania finansowe związane z prowadzeniem przedsięwzięcia należycie wypełniane;

4) artyści i artystki mają być angażowani wyłącznie za pośrednictwem koncesjonowanego biura pośrednictwa pracy w formie pisemnej umowy, w której mają być zamieszczone: nazwy i adresy biura i przedsięwzięcia, imiona, nazwiska i pseudonimy (o ile są używane) angażowanych artystów(ek) ich adresy, godziny pracy, wysokość ich wynagrodzenia, okres czasu, na jaki zostali zaangażowani, warunek zawarty w punkie 5) niniejszego pozwolenia or z wysokość kwoty uiszczonej przez artystów(tki) biura za pośrednictwo; drugi egzemplarz umowy ma być wręczony zaangażowanemu artyście(tce) względnie kierownikowi zespołu artystów;

5) artystom i artystkom zatrudnionym w przedsięwzięciu nie wolno przebywać w towarzystwie gości w gabinetach, separatkach i krytych lożach, zaś po godzinach oznaczonych w punkcie 10-tym niniejszego pozwolenia w ogóle w lokalu gastronomicznym, a nadto nie wolno im pić w towarzystwie gości napojów oszałamiających, jak: alkoholu, wina, miodu itp., osobom zatrudnionym w przedsięwzięciu nie wolno nakłaniać lub zmuszać artystów i artystek do siadania z gośćmi przy stolikach;

6) przedsięwzięciu wolno zatrudniać tylko tych cudzoziemców, których wizy pobytowe uprawniają do pracy w tym przedsięwzięciu;

7) w przedsięwzięciu ma być prowadzona książka kontroli wszystkich zatrudnionych artystów i artystek oraz członków orkiestry muzycznej, zawierająca następujące rubryki: a) liczba porządkowa, b) imię i nazwisko, pseudonim oraz adres artysty (tki), c) rodzaj produkcyj, d) data i miejsce urodzenia, e) obywatelstwo, f) numer i data dowodu osobistego lub paszportu zagranicznego, g) nazwa i siedziba władzy, która wystawiła dowód osobisty lub paszport zagraniczny, h) data ważności paszportu zagranicznego, i) data i numer wizy, termin jej ważności oraz nazwa władzy, która ją wystawiła, j) nazwa biura pośrednictwa pracy oraz data i numer zawartej umowy, k) daty rozpoczęcia i ukończenia pracy; książka ta wraz z załączonymi do niej oryginałami umów ma się znajdować stale w przedsięwzięciu i być okazywana łącznie z umowami na każde żądanie organów kontrolnych;

8) na produkcje widowiskowe nie może być dopuszczona ani w charakterze artystów (ek) ani w charakterze widzów, młodzież do lat 18-tu włącznie; u wejść do lokalu i w samym lokalu mają być umieszczone na widocznych miejscach duże, czytelne napisy: „młodzieży do lat 18-tu włącznie wstęp na produkcje widowiskowe wzbroniony";

9) lokal przedsięwzięcia ma być urządzony w myśl wymagań przepisów budowlanych, sanitarnych i bezpieczeństwa;

10) przedsięwzięcie rozrywkowe ma być prowadzone tylko w godzinach od________ do________ włącznie;

11) pozwolenie niniejsze nie może być wykorzystywane dla celów reklamowych przedsięwzięcia, a w szczególności nie wolno powoływać się na nie w szyldach, afiszach, ogłoszeniach i drukach używanych przez przedsięwzięcie.

Pozwolenie niniejsze jest ważne do dnia __________ 19____ r. (słownie) roku, lecz może być cofnięte przed upływem tego terminu w wypadkach, przewidzianych w art. 20 prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych.

Pozwolenia udzielono na podstawie art. 6 § 1 prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 632) i § 11 rozporządzenia z dnia 28 grudnia 1933 r. o wykonaniu prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. R. P. Nr 103, poz. 801) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 19 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 497).

Opłatę stemplową od pozwolenia w wysokości__________ złotych skasowano na podaniu.

ZA WOJEWODĘ
ZA KOMISARZA RZĄDU

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

208.

PISMO OKÓLNE

z dnia 10 listopada 1938 r.

o zaliczkach na uposażanie w związku z nabywaniem mechanicznych środków lokomocji.

(Nr GB. II-35).

Do

Urzędów Wojewódzkich i Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

Nawiązując do swego pisma okólnego z dnia 7 lipca 1934 r. Nr GB. 14/6/3 w sprawie zaliczek na uposażenie (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 19, poz. 185), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania poniżej umieszczone pismo Prezydium Rady Ministrów z dnia 5 listopada 1938 r. Nr 42-2/114 w sprawie udzielania zaliczek na nabywanie mechanicznych środków lokomocji.

Za DYREKTORA GABINETU
(—) *Robaczewski*
NACZELNIK WYDZIAŁU

Otrzymują nadto:

Komenda Główna Policji Państwowej,
Główny Urząd Statystyczny,
Korpus Ochrony Pogranicza.

PREZYDIUM
RADY MINISTRÓW
Nr 42-2/114
Warszawa,
dnia 5 listopada 1938 r.

Do

wszystkich Ministerstw w Warszawie.

Szereg Ministerstw zwracało się do Prezydium Rady Ministrów z zapytaniem, czy mieszczące się w pkt. II b. okólnika Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 czerwca 1934 r. Nr 42-2/18

zezwolenie na udzielanie zaliczek na wydatki, nie związane z potrzebami życia codziennego, może stanowić podstawę do udzielania zaliczek na nabywanie samochodów, motocykli i tp.

Potrzeba w ułatwianiu funkcjonariuszom państwowym nabywania własnych środków lokomocji jest uzasadniona popieraniem rozwoju motoryzacji oraz korzyściami służby wynikającymi z usprawnienia pracy.

Wobec powyższego Prezydium Rady Ministrów — z polecenia Pana Prezesa Rady Ministrów oraz w porozumieniu z Min. Skarbu, uważa za dopuszczalne, w ramach obecnie posiadanego funduszu zaliczkowego, udzielanie zaliczek na nabywanie samochodów, motocykli i tp. oczywiście po zaspokojeniu w pierwszym rzędzie zapotrzebowania na zaliczki dla celów wegetacyjnych.

(—) J. Jagiełło
DYREKTOR BIURA PERSONALNEGO

209.

PISMO OKÓLNE

z dnia 17 listopada 1938 r.

o sprzedaży znaczków pomocy zimowej w okresie 1.XII.1938 r. — 30.IV.1939 r.

(Nr GB. 51-60).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Nawiązując do okólnika Nr 40 z dnia 10 lipca 1937 r. o zbiórkach i dodatkowych opłatach od interesantów (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 18, poz. 138), Ministerstwo podaje do wiadomości i stosowania poniżej umieszczone pismo Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1938 r. Nr 70/38/45 w sprawie sprzedaży znaczków pomocy zimowej w urzędach i instytucjach państwowych w okresie od 1.XII 1938 r. do 30.IV 1939 r.

W celu ułatwienia Komitetowi Obywatelskiemu (lub jego oddziałom) przeprowadzenia akcji sprzedaży znaczków pomocy zimowej, Ministerstwo prosi o przyjęcie jako zasady, że obowiązek wyliczenia się z przydzielanych poszczególnym urzędom znaczków ciąży na jednej wyznaczonej przez kierownika urzędu osobie np. w starostwach — na naczelnikach kancelaryj.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU

Otrzymują nadto:

Korpus Ochrony Pogranicza,
Komenda Główna Policji Państwowej,
Główny Urząd Statystyczny,
Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku w Katowicach.

PREZES RADY MINISTRÓW
Warszawa,
dnia 9 listopada 1938 r.
Nr 70/38/45.

Do

Pana Ministra (wszystkich) w Warszawie.

Jedno z poważnych źródeł dochodowych akcji pomocy zimowej bezrobotnym stanowi sprzedaż znaczków, rozprowadzanych między innymi za pośrednictwem organów Ministerstwa Poczt i Telegrafów i Ministerstwa Komunikacji. Źródło to, przyczyniające się zarazem w znacznym stopniu do realizacji zasady powszechności świadczeń na pomoc zimową, również w bieżącej akcji musi być wyzyskane.

W tym celu — podobnie jak w roku ubiegłym wyłączam na okres od 1 grudnia 1938 r. do 30 kwietnia 1939 r. sprzedaż znaczków pomocy zimowej spod zakazu zawartego w okólniku moim Nr 20 z dnia 2 sierpnia 1937 r. Nr 55 57/1, zasadniczo zabraniającym pobierania przez urzędników w związku ze spełnianiem czynności urzędowych, datków pieniężnych od interesantów na różne cele społeczne.

Akcję sprzedaży znaczków podejmie Ogólno-polski Obywatelski Komitet Zimowej Pomocy Bezrobotnym.

(—) Sławoj Składkowski
PREZES RADY MINISTRÓW

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 10 listopada Nr 86 Rok 1938

Poz. 580. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecena Publicznego z dnia 25 października 1938 r. o ustaleniu terminu zastosowania przepisów ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich do Wyższej Szkoły Handlowej w Poznaniu.

Poz. 581. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 października 1938 r. o utworzeniu i zniesieniu niektórych urzędów celnych i posterunków celnych w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach.

Poz. 582. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 listopada 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany taryfy celnej wywozowej.

Poz. 583. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 listopada 1938 r. w sprawie zgłoszenia i zaofiarowania do skupu mienia posiadanego za granicą oraz należności od zagranicy.

Poz. 584. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 7 listopada 1938 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi.

---

z 16 listopada Nr 87 Rok 1938

Poz. 585. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 listopada 1938 r. o zjednoczeniu z Rzecząpospolitą Polską ziem odzyskanych w listopadzie 1938 r. i o rozciągnięciu na te ziemie mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. Ziemie odzyskane we Frydeckiem, w Czadeckiem, w Jaworzynie Spiskiej, w Pieninach, w dolinie Popradu oraz w źródłowisku Udawy, stają się z dniem objęcia ich przez władze polskie nierozdzielną częścią Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. Ziemie, wymienione w art. 1, otrzymują wspólny z Rzecząpospolitą Polską ustrój konstytucyjny i wspólną organizację władz.

Art. 3. (1) Ziemie, odzyskane we Frydeckiem i w Czadeckiem, włącza się do województwa śląskiego. Na ziemie te rozciąga się moc obowiązującą ustawy konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r. zawierającej statut organiczny województwa śląskiego.

(2) Ziemie odzyskane w Jaworzynie Spiskiej, w Pieninach oraz w dolinie Popradu włącza się do województwa krakowskiego.

(3) Ziemie odzyskane w źródłowisku Udawy włącza się do województwa lwowskiego.

Art. 4. Przepisy obowiązujące dotychczas na ziemiach, wymienionych w art. 1, należy stosować z uwzględnieniem nowego stanu prawnego.

Art. 5. Na ziemie, wymienione w art. 1, rozciąga się moc obowiązującą:

1) aktów ustawodawczych, wymienionych w dekretach Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 534) i z dnia 19 października 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 549) z późniejszymi zmianami;

2) ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 44) z późniejszymi zmianami oraz z tą zmianą, że:

a) przepisy art. 2a dotyczą również osób, które mają w dniu 1 grudnia 1938 r. miejsce zamieszkania i prawo swojszczyzny w jednej z gmin na ziemiach, wymienionych w art. 1 dekretu niniejszego, jeżeli osoby te (lub ich ojcowie, u dzieci nieślubnych — matki) odpowiadają innym warunkom, przewidzianym w art. 2a,

b) przepisy ustępu drugiego art. 3 dotyczą również osób pochodzenia polskiego, które w dniu 1 grudnia 1938 r. miały miejsce zamieszkania na ziemiach, wymienionych w art. 1.

Art. 6. Na ziemie odzyskane w Jaworzynie Spiskiej, w Pieninach, w dolinie Popradu oraz w źródłowisku Udawy rozciąga się moc obowiązująca następujących aktów ustawodawczych z późniejszymi zmianami:

1) ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr 6, poz. 32);

2) ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656);

3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 111, poz. 932);

4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 922);

5) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911);

6) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934);

7) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202);

8) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 310);

9) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz U. R. P. Nr 32, poz. 311);

10) ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357);

11) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396).

Art. 7. Na ziemiach, wymienionych w art. 1, stosuje się odpowiednio:

1) przepisy dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1938 r. o przerachowaniu zobowiązań opiewających na walutę czesko-słowacką (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 535) z tą zmianą, że termin, od którego waluta czeska przestanie być prawnym środkiem płatniczym na poszczególnych obszarach ziem, wymienionych w art. 1, określi rozporządzenie Ministra Skarbu;

2) przepisy dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 listopada 1938 r. o tymczasowym uregulowaniu ubezpieczeń społecznych na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 572).

Art. 8. Stosunki i stanowisko prawne osób pozostających w służbie Państwa na ziemiach, wymienionych w art. 1, określają przepisy polskie.

Art. 9. (1) Na ziemie, wymienione w art. 1, rozciąga się właściwość miejscową następujących sądów okręgowych;

1) na ziemie we Frydeckiem i w Czadeckiem — właściwość sądu okręgowego w Cieszynie;

2) na ziemie w Jaworzynie Spiskiej, w Pieninach i w dolinie Popradu — właściwość sądu okręgowego w Nowym Sączu;

3) na ziemie w źródłowisku Udawy — właściwość sądu okręgowego w Jaśle.

(2) Właściwość miejscową sądów grodzkich dla ziem, wymienionych w art. 1, określi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości.

Art. 10. Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń wydawać przepisy przejściowe i uzgadniające, związane z rozciągnięciem na powyższe obszary aktów ustawodawczych, określonych w art. 5 pkt 1 i art. 6.

Art. 11. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom.

Art. 12. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 586. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 9 września 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych oraz Przemysłu i Handlu o rejestrze praw rzeczowych na pojazdach mechanicznych.

Na podstawie art. 19 ust. (2) i 27 ustawy z dnia 28 kwietnia 1938 r. o rejestrowych prawach rzeczowych na pojazdach mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 302) zarządzam co następuje:

§ 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia odnoszą się do ustawy z dnia 28 kwietnia 1938 r. o rejestrowych prawach rzeczowych na pojazdach mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 302).

§ 2. Władza administracji ogólnej, dokonywająca rejestracji zgodnie z przepisami o ruchu pojazdów mechanicznych, prowadzi rejestr praw rzeczowych na zarejestrowanych lub zgłoszonych do ewidencji pojazdach mechanicznych, których stałe miejsce postoju znajduje się na podległym jej obszarze.

§ 3. Pojazd mechaniczny, na którym ma być ustanowione rejestrowe prawo rzeczowe, wpisuje się do rejestru pod oddzielnym numerem bieżącym.

§ 4. Rejestr powinien zawierać nagłówek i 6 rubryk według wzoru, stanowiącego załącznik do rozporządzenia niniejszego.

Nagłówek zawiera: numer bieżący rejestru, rodzaj rejestrowego prawa rzeczowego, opis pojazdu mechanicznego według następujących cech: a) rodzaj i przeznaczenie, b) marka, c) model i rok produkcji, d) numer silnika, e) numer podwozia, f) rodzaj nadwozia, g) numer rejestracyjny lub wzmianka o potwierdzeniu zgłoszenia oraz imię, nazwisko (nazwę) i miejsce zamieszkania (siedzibę) kupującego (zastawcy).

W poszczególnych rubrykach będą uwidocznione następujące dane:

w pierwszej — numer bieżący wpisu,
w drugiej — suma wierzytelności,
w trzeciej — sumy częściowych spłat,
w czwartej — treść wpisu zawierająca imię, nazwisko (nazwę) i miejsce zamieszkania (siedzibę) osoby, której służy rejestrowe prawo rzeczowe (sprzedawca, wierzyciel) z wymienieniem daty umowy i daty wpisu,
w piątej — datę wygaśnięcia rejestrowego prawa rzeczowego,
w szóstej — wzmianki o egzekucji, orzeczenia sądu oraz zmiany i wykreślenia.

W szóstej rubryce dokonuje się wpisów w dwóch poddziałkach; w pierwszej uwidacznia się numer bieżący wpisu, do którego odnosi się dokonany wpis, w drugiej jego treść wymieniającą rodzaj i datę dokumentu, będącego podstawą wpisu oraz datę wpisu.

Urzędnik prowadzący rejestr podpisuje dokonane wpisy w rubrykach czwartej i szóstej pod datą dokonania wpisu.

§ 5. Dla każdego pojazdu będzie przeznaczona jedna karta (dwie stronice).

Jeżeli karta nie wystarczy na wpisy odnoszące się do danego pojazdu, należy do dalszych wpisów użyć nowej karty z oznaczeniem, że jest dalszym ciągiem rejestru; równocześnie należy to zaznaczyć na karcie dotychczasowej.

§ 6. Dla poszczególnych rodzajów pojazdów mogą być prowadzone osobne księgi rejestru.

§ 7. Księgi rejestru powinny być oprawione trwale.

Każda księga będzie oznaczona na zewnątrz napisem: „Rejestr praw rzeczowych na pojazdach mechanicznych" tudzież rzymską liczbą według kolejności założenia. W razie prowadzenia osobnych ksiąg rejestru dla poszczególnych rodzajów pojazdów należy rodzaj pojazdu uwidocznić na zewnątrz odpowiednim napisem.

W każdej księdze poszczególne karty będą opatrzone numerami bieżącymi, a na ostatniej stronicy każdej księgi winno się znajdować podpisane przez prowadzącego rejestr i jego bezpośredniego przełożonego poświadczenie liczby kart.

§ 8. Rejestr prowadzi wyznaczony do tego urzędnik; prowadzenie rejestru może być poruczone aplikantowi sądowemu.

§ 9. Wpisy do rejestru będą dokonywane na podstawie decyzji władzy rejestrowej lub orzeczenia sądu.

§ 10. Wpisy do rejestru będą dokonywane według kolejności wpływu zgłoszeń lub zawiadomień.

Przed ostatecznym załatwieniem wcześniejszego zgłoszenia lub zawiadomienia nie można na zasadzie późniejszego zgłoszenia lub zawiadomienia zezwolić na wpis dotyczący tego samego przedmiotu.

§ 11. Każdy wpis powinien być oddzielony od następnych poprzeczną linią.

Wpisy i części ich pozbawione znaczenia wskutek następnych zmian i wykreśleń należy podkreślić czerwonym atramentem.

§ 12. Dla każdego pojazdu prowadzi się oddzielne akta, które obejmują dokumenty i pisma, stanowiące podstawę wpisu lub składane urzędowi prowadzącemu rejestr i dotyczące pojazdu.

§ 13. Zgłoszenia o ustanowienie rejestrowych praw rzeczowych powinny być składane na piśmie lub do protokołu przed urzędnikiem prowadzącym rejestr.

Zgłoszenie powinno zawierać:

1) oznaczenie władzy administracji ogólnej, do której wniosek jest skierowany,

2) oznaczenie miejsca stałego postoju pojazdu z podaniem dokładnego adresu,

3) opis pojazdu z wyszczególnieniem rodzaju i przeznaczenia, marki, modelu, roku produkcji, numeru silnika, numeru podwozia i rodzaju nadwozia,

4) oznaczenie numeru rejestracyjnego lub dane o potwierdzeniu zgłoszenia,

5) imię i nazwisko (nazwę), zawód i miejsce zamieszkania (siedzibę) osoby, która ustanawia rejestrowe prawo rzeczowe oraz osób, które zawiadomić należy o powziętej decyzji,

6) oznaczenie rodzaju rejestrowego prawa rzeczowego na pojeździe,

7) sumę wierzytelności,

8) zwięzłe ujęcie treści wpisu, który ma być ujawniony w rejestrze, z dokładnym oznaczeniem osoby, na rzecz której ma być ustanowione rejestrowe prawo rzeczowe.

Zgłoszenie podpisuje kupujący (art. 28) lub zastawca (art. 31). Podpisujący zgłoszenie powinien być osobą wymienioną w dowodzie rejestracyjnym lub potwierdzeniu zgłoszenia (ust. 2 pkt 4).

§ 14. Do zgłoszenia o ustanowienie rejestrowego prawa rzeczowego należy dołączyć:

1) umowę sprzedaży z rejestrowym zastrzeżeniem na rzecz sprzedawcy prawa własności do czasu uiszczenia ceny kupna (art. 28) lub umowę zastawniczą (art. 31),

2) dowód rejestracyjny bądź — jeżeli pojazd nie jest rejestrowany — potwierdzenie zgłoszenia oraz dowód oclenia lub — jeżeli pojazd jest zbudowany w kraju — świadectwo pochodzenia (§ 13 ust. 2 pkt 4).

§ 15. Do zgłoszenia należy dołączyć tyle jego odpisów, ile jest osób, które zawiadomić należy o powziętej decyzji.

§ 16. Dowód rejestracyjny lub potwierdzenie zgłoszenia (§ 13 ust. 2 pkt 4) podlega zwrotowi po umieszczeniu na nim wzmianki o ustanowieniu rejestrowego prawa rzeczowego. Wzmianka powinna podawać rodzaj rejestrowego prawa rzeczowego oraz numer rejestru i być podpisana przez urzędnika prowadzącego rejestr.

Zwrot innych dokumentów następuje na żądanie osoby, która podpisała zgłoszenie, po złożeniu do akt uwierzytelnionych odpisów.

§ 17. Jeżeli zgłoszenie nie odpowiada przepisom §§ 13, 14 i 15, a z jego treści nie wynika, że należy je odrzucić, władza rejestrowa wzywa zgłaszającego, aby w wyznaczonym terminie usunął wskazane mu braki.

W razie bezskutecznego upływu tego terminu należy zgłoszenie odrzucić.

§ 18. Treść decyzji zapadłej zgodnie ze zgłoszeniem i bez żadnych ograniczeń powinna

być ujęta w formie zwięzłej notatki z powołaniem się na treść zgłoszenia.

Decyzja odmowna lub tylko częściowo zgodna ze zgłoszeniem powinna zawierać uzasadnienie.

§ 19. Decyzja powinna być doręczona zgłaszającemu oraz tym osobom, których praw dotyczą dozwolone wpisy. Do decyzji należy dołączyć odpis zgłoszenia.

§ 20. W razie wniesienia zażalenia władza rejestrowa niezwłocznie prześle zażalenie wraz z aktami sprawy sądowi okręgowemu. Władza rejestrowa poda, czy zażalenie wniesione zostało w przepisanym terminie.

§ 21. Władza rejestrowa wykona niezwłocznie orzeczenie sądowe nakazujące wpis lub wykreślenie wpisu.

O wykonaniu orzeczenia zawiadomi osoby, których praw dotyczą wpisy.

§ 22. Księgi rejestru mogą być zniszczone z upływem pięciu lat po wykreśleniu ostatniego wpisu w danej księdze.

Dokumenty niezwrócone mogą być zniszczone z upływem pięciu lat po wykreśleniu wpisu, do którego się odnoszą.

§ 23. Każdy ma prawo przeglądać pod nadzorem urzędnika w godzinach przez władzę rejestrową wyznaczonych rejestr i akta tudzież żądać wydania z nich urzędowych odpisów i wyciągów oraz zaświadczeń, że pojazd nie jest obciążony rejestrowym prawem rzeczowym.

§ 24. Osoba, która podpisała zgłoszenie o ustanowienie rejestrowego prawa rzeczowego powinna zgłosić władzy rejestrowej wszelkie zmiany danych wymienionych w § 13 ust. (2) pkt 2, 3 i 4; zgłoszenie zmian powinno nastąpić w ciągu 2 tygodni od dnia, w którym obowiązany do zgłoszenia dowiedział się o zmianach.

Inne osoby ujawnione w rejestrze mogą również zgłosić władzy rejestrowej zmiany tych danych.

§ 25. Jeżeli pojazd, na którym ciąży rejestrowe prawo rzeczowe, został sprzedany z licytacji publicznej, władza, która dokonała tej sprzedaży, zawiadomi o tym władzę rejestrową celem uczynienia wzmianki w rejestrze.

Po uprawomocnieniu się planu podziału sumy osiągniętej ze sprzedaży pojazdu władza rejestrowa na podstawie zawiadomienia sądu, który przeprowadził podział, zarządzi wykreślenie prawa rzeczowego.

§ 26. W razie skierowania egzekucji do wierzytelności zabezpieczonej rejestrowym prawem rzeczowym (art. 13) lub do pojazdu przez wierzyciela, na rzecz którego jest ustanowione rejestrowe prawo rzeczowe (art. 34), władza rejestrowa na podstawie bądź orzeczenia właściwego sądu, bądź zawiadomienia komornika o zarządzonych środkach egzekucyjnych zarządzi o tym wzmiankę w rubryce szóstej rejestru.

Wzmianka o skierowaniu egzekucji do pojazdu mechanicznego nastąpi tylko na żądanie wierzyciela.

§ 27. O wydanie wypisu z rejestru lub zaświadczenia, że pojazd nie jest obciążony prawem rzeczowym (art. 11), należy zwrócić się w przypadku:

1) gdy pojazd jest zaopatrzony w tablice rejestracyjne — do władzy, która wydała te tablice,

2) braku takich tablic — do władzy rejestrowej, na której obszarze znajduje się pojazd.

Władzy rejestrowej należy podać opis pojazdu (rodzaj i przeznaczenie, markę, model, rok produkcji, numer silnika, numer podwozia, o ile jest wiadomy, rodzaj nadwozia i numer rejestracyjny).

§ 28. W razie wykreślenia w rejestrze rejestrowego prawa rzeczowego władza rejestrowa na wniosek interesowanego zarządzi wykreślenie wzmianki o rejestrowym prawie rzeczowym, umieszczonej na dowodzie rejestracyjnym lub na potwierdzeniu zgłoszenia.

§ 29. Szczegółową instrukcję o prowadzeniu rejestru praw rzeczowych, akt oraz skorowidzów wyda Minister Komunikacji.

§ 30. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Załącznik do rozp. Min. Komunikacji z dnia 9 września 1938 r. (poz. 586).

Nr rejestru ______ **Rodzaj rejestrowego prawa rzeczowego:** ______ **Nr rejestru** ______

1) Opis pojazdu mechanicznego: a) rodzaj i przeznaczenie ______ b) marka ______
c) model i rok produkcji ______ d) numer silnika ______
e) numer podwozia ______ f) rodzaj nadwozia ______
g) numer rejestracyjny ______ lub wzmianka o potwierdzeniu zgłoszenia ______
(urząd i data)

2) Imię, nazwisko (nazwa) i miejsce zamieszkania (siedziba) kupującego (zastawcy) ______

1	2	3	4	5	6
Nr b.	Suma wierzytelności	Suma częściowych spłat	TREŚĆ WPISU	Data wygaśnięcia rejestrowego prawa rzeczowego	Wzmianki o egzekucji, orzeczenia sądu zmiany i wykreślenia
			Imię i nazwisko (nazwa ______ miejsce zamieszkania (siedziba) osoby, której służy rejestrowe prawo rzeczowe (sprzedawcy, wierzyciela) ______ data umowy ______ data wpisu ______ (podpis urzędnika)		do Nr b. wpisu

Poz 587. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 listopada 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach w postępowaniu, wiążącym się z rejestrem praw rzeczowych na pojazdach mechanicznych.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 28 kwietnia 1938 r. o rejestrowych prawach rzeczowych na pojazdach mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 302) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym bez określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 28 kwietnia 1938 r. o rejestrowych prawach rzeczowych na pojazdach mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 302).

(2) Paragrafy powołane w rozporządzeniu niniejszym z dodatkiem „rozp." oznaczają paragrafy rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 września 1938 r. o rejestrze praw rzeczowych na pojazdach mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 586).

(3) Skrót „rejestr" oznacza rejestr praw rzeczowych na pojazdach mechanicznych (art. 17).

§ 2. (1) Zgłoszenie, którego celem jest wpis rejestrowego prawa rzeczowego (art. 2) do rejestru na podstawie umowy sprzedaży (art. 28) lub umowy zastawniczej (art. 31), podlega opłacie stemplowej w wysokości 0,5% od sumy wierzytelności, która ma być zabezpieczona rejestrowym prawem rzeczowym.

(2) Zgłoszenie celem wpisu przelewu uprawnień z tytułu rejestrowego prawa rzeczowego (art. 6) podlega opłacie stemplowej w wysokości 0,25% od sumy przelanej jednocześnie wierzytelności, zabezpieczonej rejestrowym prawem rzeczowym.

(3) Opłata przewidziana w ust. (1) bądź (2) nie może wynosić mniej niż 5 zł.

(4) Od załączników do zgłoszenia, wymienionego w ust. (1) bądź (2), oraz od wniesionych wraz z takim zgłoszeniem dalszych egzemplarzy bądź odpisów zgłoszenia opłata nie należy się.

(5) Podania wnoszone do władzy rejestrowej (§ 2 rozp.), dotyczące rejestru, nie wymienione w ust. (1) i (2), podlegają opłacie stemplowej według zasad art. 145 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404); należy zatem uiścić:

a) w każdym przypadku 5 zł, b) po 50 gr od każdego załącznika, jako też od każdego dalszego egzemplarza lub odpisu podania, złożonym wraz z podaniem.

(6) Wymienione w § 24 rozp. podania, zawierające zgłoszenie zmiany danych wpisanych do rejestru, są wolne od opłaty stemplowej.

§ 3. Do opłat stemplowych przewidzianych w § 2 stosuje się art. 140, 143, 144, 148 ust (2), art. 150 — 153 ustawy o opłatach stemplowych oraz §§ 175, 176, 178, 181, 182 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 842). Do podań, wymienionych w § 2 ust. (5), stosuje się nadto art. 148 ust. (1) ustawy o opłatach stemplowych.

§ 4. (1) Jeżeli zgłoszenie, wymienione w § 2 ust. (1) bądź (2), zostało załatwione odmownie, a kwota uiszczona tytułem opłaty stemplowej (§ 2 ust. (1) bądź (2)) wraz z dodatkiem 10% (§ 9) wynosi więcej niż 5 zł. 50 gr, to władza rejestrowa wydaje z urzędu osobie, która wniosła zgłoszenie, zaświadczenie ułożone według następującego schematu:

„NN. . . . . . (co do osób fizycznych określenie zawodu) zamieszkały (mający siedzibę) w . . . . ul. . . . . . . uiścił opłatę stemplową wraz z dodatkiem 10% od zgłoszenia w przedmiocie wpisu rejestrowego prawa rzeczowego. Zgłoszenie zostało załatwione odmownie. Opłata została uiszczona znaczkami stemplowymi wartości nominalnej . . . . . zł. . . . . gr (w Kasie Urzędu Opłat Stemplowych— Urzędu Skarbowego — w . . . . w dniu . . . . ., poz. dziennika . . . . w kwocie . . . . zł. . . . . . gr). Zgodnie z § 4 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 587) powstała nadpłata w kwocie . . . . zł. . . . . gr".

(2) Celem ustalenia nadpłaty, która ma być wymieniona w zdaniu ostatnim zaświadczenia, należy od kwoty, która została uiszczona tytułem opłaty wraz z dodatkiem 10%, odliczyć 5 zł 50 gr.

Jeżeli np. celem uiszczenia opłaty naklejono na podaniu znaczki stemplowe wartości nominalnej 100 zł (za które zapłacono — z uwzględnieniem dodatku 10% — 110 zł), bądź jeżeli uiszczono gotówką w kasie urzędu skarbowego 110 zł (z czego przypada na opłatę stemplową 100 zł, a na dodatek 10% — 10 zł), to należy jako nadpłatę wymienić 104 zł 50 gr, tj. różnicę między 110 zł a 5 zł 50 gr.

(3) Zaświadczenie, wymienione w ust. (1) i (2), jest wolne od opłaty stemplowej (art. 160 pkt 1 ustawy o opłatach stemplowych w związku z art. 142 pkt 8 tejże ustawy).

(4) W aktach władzy rejestrowej powinny znajdować się: referat wydanego zaświadczenia oraz dowód doręczenia. Na zgłoszeniu, jeżeli opłatę uiszczono znaczkami stemplowymi, bądź na załączonym do zgłoszenia pokwitowaniu kasy urzędu opłat stemplowych (urzędu skarbowego), należy umieścić adnotację w brzmieniu następującym: „W dniu . . . . 19. . . . wydano zaświadczenie o nadpłacie wynoszącej . . . . . . zł. . . . . gr."

§ 5. (1) Urząd opłat stemplowych bądź urząd skarbowy — na wniosek pisemny, do którego jest załączone zaświadczenie o nadpłacie (§ 4), zarządzi zaliczenie nadpłaty na poczet innych danin publicznych, należnych od osoby wymienionej w zaświadczeniu, bądź — w braku innych należności — wypłacenie gotówką. Jeżeli opłata stemplowa została uiszczona znaczkami

stemplowymi, to do powzięcia decyzji określonej w zdaniu poprzedzającym, jest właściwy każdy urząd opłat stemplowych oraz każdy urząd skarbowy, któremu jest poruczony wymiar opłat stemplowych. W razie uiszczenia gotówką jest właściwy urząd opłat stemplowych (urząd skarbowy), w którego kasie opłata stemplowa została uiszczona.

(2) Zaliczenie na poczet innych danin publicznych bądź wypłacenie gotówką nie nastąpią w razie przedstawienia wniosku po upływie roku od doręczenia zaświadczenia o nadpłacie.

(3) Urząd opłat stemplowych (urząd skarbowy), jeżeli jest zdania, że nadpłata została w zaświadczeniu o nadpłacie podana w kwocie wyższej niż wypada w myśl § 4 ust. (2), przedstawia sprawę przełożonej izbie skarbowej, która rozstrzyga ostatecznie.

(4) Jeżeli osoba, wymieniona w zaświadczeniu o nadpłacie, żąda we wniosku pisemnym (ust. (1)) ustalenia nadpłaty w kwocie wyższej niż wymieniona w zaświadczeniu o nadpłacie, urząd opłat stemplowych (urząd skarbowy) przedstawia sprawę przełożonej izbie skarbowej, która rozstrzyga ostatecznie.

(5) Wniosek pisemny (ust. (1)) jest wolny od opłaty stemplowej (art. 142 pkt 8 ustawy o opłatach stemplowych).

§ 6. Uwierzytelnienie odpisu przez władzę rejestrową (art. 20 ust. (2)) podlega w myśl art. 157 ustawy o opłatach stemplowych opłacie stemplowej:

a) w wysokości 2 zł od każdej stronicy pełnej lub zaczętej, jeżeli władza rejestrowa odpis sporządziła i poświadczyła;

b) w wysokości 1 zł od każdej stronicy pełnej lub zaczętej w razie uwierzytelnienia odpisu sporządzonego przez stronę.

§ 7. Wypis z rejestru podlega w myśl art. 157 ust. (1) (zdanie drugie) ustawy o opłatach stemplowych opłacie w wysokości 2 zł od każdej stronicy pełnej lub zaczętej.

§ 8. Zaświadczenie władzy rejestrowej, że pojazd nie jest obciążony rejestrowym prawem rzeczowym, podlega opłacie stemplowej w wysokości 10 zł.

§ 9. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 155) opłaty stemplowe, wymienione w §§ 2 oraz 6 — 8, mają być uiszczone z dodatkiem 10%.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 588. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 października 1938 r. o uzupełnieniu taryfy na wyroby tytoniowe.

Poz. 589. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 października 1938 r. o zmianie cennika soli i solanki.

Poz. 590. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 października 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych oraz Przemysłu i Handlu o zapobieganiu powstawania i rozszerzania się pożarów w budynkach.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisom rozporządzenia niniejszego podlegają wszelkie budynki mieszkalne, przeznaczone do użytku publicznego, mieszczące zakłady użyteczności publicznej, oraz budynki mieszczące lokale urzędowe, biurowe, przemysłowe, handlowe, składy itp.

§ 2. Zabrania się przechowywania i gromadzenia na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów budynków wymienionych w § 1 jakichkolwiek materiałów łatwopalnych, a w szczególności: słomy, trawy morskiej, drzewa, wełny drzewnej, wiórów drzewnych, papieru, szmat, olejów mineralnych, celuloidu itp oraz przedmiotów wykonanych w całości lub w przeważającej części z takich materiałów.

§ 3. Zabrania się przechowywania i gromadzenia na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów, w korytarzach piwnicznych, klatkach schodowych, przejściach i przejazdach w budynkach wymienionych w § 1 jakichkolwiek przedmiotów w sposób, utrudniający przejazd lub przejście.

§ 4. Wszelkie przedmioty, znajdujące się na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów, w korytarzach piwnicznych, klatkach schodowych, przejściach i przejazdach w budynkach wymienionych w § 1, powinny być tak przechowywane, aby mogły być niezwłocznie usunięte z tych pomieszczeń do innych części budynku.

§ 5. Obowiązek przestrzegania przepisów §§ 2, 3 i 4 ciąży:

1) jeśli chodzi o pomieszczenia, których używanie związane jest z jednym mieszkaniem — na głównym lokatorze tego mieszkania,

2) we wszystkich innych wypadkach — na właścicielu budynku lub osobie zarządzającej budynkiem lub osobie zarządzającej budynkiem, jeśli właściciel osobiście tego zarządu nie sprawuje.

§ 6. Przepisy § 2 nie dotyczą budynków, jeżeli konstrukcje dachów tych budynków są wykonane z żelazobetonu, o grubości płyty co najmniej 8 cm, lub z żelaza, pokryte płytami o tej samej wytrzymałości na przebicie, a stropy tych budynków są wykonane w całości z materiałów ogniodpornych.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie:

1) na obszarze miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych z 14 dni po ogłoszeniu,

2) na obszarze pozostałych miejscowości w 14 dni po wydaniu przez właściwych wojewodów odpowiednich zarządzeń.

Poz. 591. Oświadczenie rządowe z dnia 4 października 1938 r. o zmianie zastrzeżenia złożonego przez Indie do konwencji z dnia 25 września 1926 r. w sprawie niewolnictwa.

Poz. 592. Oświadczenie rządowe z dnia 10 października 1938 r. w sprawie złożenia przez Czechosłowację dokumentu ratyfikacyjnego protokołu z dnia 17 czerwca 1925 r. dotyczącego zakazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych.

Poz. 593. Oświadczenie rządowe z dnia 24 października 1938 r. w sprawie ratyfikacji i wejścia w życie porozumienia między Polską a Szwecją w formie not wymienionych w Warszawie w dniu 5 marca 1938 r. dotyczącego clenia produktu „Renad Tallolja".

Poz. 594. Oświadczenie rządowe z dnia 28 października 1938 r. w sprawie złożenia przez Danię dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 10 lipca 1920 r. w sprawie pośrednictwa pracy dla marynarzy.

Poz. 595. Obwieszczenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 listopada 1938 r. o sprostowaniu błędów w tekście ustawy z dnia 28 kwietnia 1938 r. o rejestrowych prawach rzeczowych na pojazdach mechanicznych.

Poz. 596. Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 3 października 1938 r. o sprostowaniu błędu w tekście drugiego protokołu dodatkowego z dnia 22 lipca 1938 r. do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Rumunią z dnia 23 czerwca 1930 r.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 9 listopada Nr 257 Rok 1938

Poz. 585. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 586. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 587. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 588. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 589. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 590. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 591. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 10 listopada Nr 258 Rok 1938

Poz. 592. Zarządzenie o nadaniu Wielkiej Wstęgi Orderu Odrodzenia Polski, Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Krzyża Komandorskiego Orderu Odrodzenia Polski, Krzyża Oficerskiego Orderu Odrodzenia Polski oraz Krzyża Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 593. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 594. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 595. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 596. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 597. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 598. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 599. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 600. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 601. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 602. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 603. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 604. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 605. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 606. Zarządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 5 listopada 1938 r. Nr BP 25577/38 o nadaniu odznaczenia „Wawrzyn Akademicki".

Poz. 607. Zarządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 5 listopada 1938 r. Nr BP 25577/38 o nadaniu odznaczenia „Wawrzyn Akademicki".

Poz. 608. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 listopada 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wykazie instytucyj, za których pośrednictwem będą wydawane zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz włókna lnianego oraz o trybie postępowania przy wydawaniu tych zaświadczeń.

Poz. 609. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 listopada 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o warunkach uzyskania zaświadczeń eksportowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu, upoważniających do otrzymania kwitów wywozowych przy wywozie za granicę standaryzowanego lnu czesanego i trzepanego.

z 12 listopada Nr 259 Rok 1938

Poz. 610. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 611. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 612. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 613. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 4 listopada 1938 r. w sprawie wylosowanych premii do obligacji 4% premiowej pożyczki dolarowej serii III.

z 14 listopada Nr 260 Rok 1938

Poz. 614. Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1938 r. o statucie Funduszu Kultury Narodowej Józefa Piłsudskiego.

z 15 listopada Nr 261 Rok 1938

Poz. 615. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 16 listopada Nr 262. Rok 1938

Poz. 616. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 617. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyżą Zasługi.

z 17 listopada Nr 263 Rok 1938

Poz. 618. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych o ustaleniu nazwy miejscowości Neudorf w gminie wiejskiej Neudorf, powiatu drohobyckiego w województwie lwowskim.

IV. Orzecznictwo.

Przedruki ze „Zbioru Wyroków N.T.A" dział A, rocznik XVI rok 1938.

Nr 1551A.

Dyrekcje Lasów Państwowych w województwach poznańskim i pomorskim nie są uprawnione na zasadzie § 42 p. 2 rozporządzenia królewskiego z 26 grudnia 1808 Zb. Ust. Pr. str. 282/1817 w związku z art. 24 lit. b) prawa z 22 marca 1928 poz. 342 Dz. Ust. do ściągania należności za sprzedane drewno w trybie egzekucji administracyjnej. (Teza).

(Wyrok z 2 kwietnia 1938 l. rej. 5650/35).

Nr 1552A.

Zarządzenie władzy administracyjnej (starosty) o podziale miasta na okręgi wyborcze i określenie ilości mandatów podlega z mocy § 6 i 4 regulaminu wyborczego do rad miejskich z 20 października 1933 poz. 607 Dz. Ust. zaskarżeniu w trybie art. 83 i 82 prawa o postępowaniu administracyjnym do władzy bezpośrednio wyższej (wojewody), a nie łącznie z protestem na przebieg wyborów, rozpoznawanym z mocy § 46 tegoż regulaminu przez tegoż starostę. (Teza).

(Wyrok z 7 kwietnia 1938 l. rej. 2728/34).

Nr 1553A.

Zmiana przez władzę nadzorczą wysokości przeznaczonej na wynagrodzenia niezawodowego wiceburmistrza i ławników kwoty, wstawionej do budżetu gminy miejskiej, przedstawionego władzy do zatwierdzenia, zarządzona z mocy art. 53 ustawy z 23 marca 1933 poz. 294 Dz. Ust., § 8 i 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 17 czerwca 1924 poz. 522 Dz. Ust. i rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Skarbu z 6 grudnia 1932 poz. 71/1933 Dz. Ust. ze stanowiska celowości, nie podlega ocenie w tym kierunku przez N. T. A., który powołany jest do oceny zarządzeń władz jedynie w kierunku legalności. (Teza).

(Wyrok z 7 kwietnia 1938 l. rej. 2468/36).

Nr 1554A.

Władzy nadzorczej służy z mocy art. 50 ustawy z 23 marca 1933 poz. 294 Dz. Ust. prawo odmowy według swobodnego uznania zatwierdzenia osoby, wybranej na stanowisko prezydenta lub wiceprezydenta miasta, również w przypadku, gdy wybranego uprzednio zwolniono od wykazania się cenzusem wykształcenia i praktyką, oraz pomimo, że odmowa następuje już po upływie próbnego okresu rocznego. (Teza).

(Wyrok z 7 kwietnia 1938 l. rej. 4661/36).

Nr 1555A.

Przez „osoby inne", o których mowa w art. 90 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnym z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust., należy rozumieć zarówno osoby, nie biorące udziału w postępowaniu, jak i strony. (Teza).

(Wyrok z 8 kwietnia 1938 l. rej. 2852/35).

Nr 1556A.

Jeżeli rodzice obrali dla swego dziecka imię oraz pewną formę jego (Schija) i obrane imię zostało w tej formie wpisane do metrykalnej księgi urodzin, to okoliczności, że to samo imię mogłoby być wyrażone także w innej formie (Oskar) i że dana osoba chciałaby, by jej imię zostało wpisane właśnie w tej formie, nie stwarzają dla niej prawa domagania się sprostowania wpisu metrykalnego. (Teza).

(Wyrok z 8 kwietnia 1938 l. rej. 6639/35).

Nr 1559A.

1) Zarząd gminy wyznaniowej żydowskiej winien przy układaniu listy kandydatów na stanowisko rabina lub podrabina przyjmować pod uwagę tylko wymogi, określone § 1 regulaminu wyborczego z 24 października 1930 poz. 593 Dz. Ust., nie ma zaś prawa odmawiać umieszczenia na liście z powodu stanu zdrowia kandydata.

2) Wzmiankowany zarząd może przystąpić do układania wymienionej powyżej listy po upływie terminu konkursowego na podstawie tych dokumentów, które mu do tego czasu przedłożono, nie jest natomiast obowiązany wzywać kandydatów do uzupełnienia dostrzeżonych braków. (Tezy).

(Wyrok z 26 kwietnia 1938 l. rej. 3084/36 — 3087/36).

Nr 1562A.

1) Władza odwoławcza ma możność wyjścia na zasadzie art. 93 prawa o postępowaniu administracyjnym poza granice odwołania także w tym wypadku, jeśli podniesione w odwołaniu zarzuty i zgłoszone wnioski wyczerpują całkowicie legitymację odwoławcy do kwestionowania decyzji niższej instancji.

2) Przez uwzględnienie potrzeby ludności utworzenia nowej apteki publicznej, przewidziane w § 10 ust. drugi ustawy aptekarskiej z 18 grudnia 1906 Nr 5/1907 Dz. U. P., rozumieć należy dojście władzy orzekającej na podstawie wymienionych w tym przepisie ustaleń do przekonania, że z nowej apteki korzystać będzie prawdopodobnie takie koło osób czy instytucji, co do którego przypuszczać można, iż zapewni tej aptece dostateczne dla egzystencji (w znaczeniu możności prawidłowego spełniania swych zadań) warunki materialne. (Tezy).

(Wyrok z 7 maja 1938 l. rej. 618/36).

Nr 1563A.

Władza, orzekająca na podstawie art. 380 prawa budowlanego o konieczności rozbiórki budynku mieszkalnego i zamieszkałego, winna w wypadku, jeśli właściciel domu nie ma możności rozwiązania umów najmu i opróżnienia budynku przed wyznaczonym terminem, traktować swą decyzję jako zawierającą także nałożenie na mieszkańców budynku publiczno-prawnego obowiązku opróżnienia przed terminem rozbiórki zajmowanych przez nich pomieszczeń; w tym zaś wypadku mieszkańcom odnośnego budynku przysługują uprawnienia stron w postępowaniu administracyjnym. (Teza).

(Wyrok z 7 maja 1938 l. rej. 5083/36).

Nr 1565A.

Przepisy art. 2 ustawy o języku państwowym i języku urzędowania rządowych i samorządowych władz administracyjnych z 31 lipca 1924 poz. 724 Dz. Ust., jako też art. 2 ustawy o języku urzędowania sądów z 31 lipca 1924 poz. 757 Dz. Ust. nie upoważniają duszpasterzy katolickich, jako prowadzących księgi metrykalne na obszarze b. Galicji, do sporządzania urzędowych wykazów i wyciągów z ksiąg metrykalnych, oraz wyjaśnień w sprawach metrykalnych, przedkładanych przez nich sądom, w języku innym, niż język państwowy. (Teza).

(Wyrok z 10 maja 1938 l. rej. 4550/36).

Nr 1567A.

W przypadku kwestionowania ważności wyborów na rabina lub podrabina z tej przyczyny, że wybrany kandydat z powodu przekupstwa przy wyborach utracić miał określony § 1 p. 1 regulaminu wyborczego z 24 października 1930 poz. 593 Dz. Ust. wymóg nieskazitelności obywatelskiej, władza orzekająca tylko wówczas może przyjąć fakt utraty wspomnianego wymogu za stwierdzony, jeśli dana osoba zostanie przez sąd za przekupstwo skazana, oraz jeśli w odnośnym wyroku orzeczona będzie także utrata z jej strony praw publicznych. (Teza).

(Wyrok z 31 maja 1938 l. rej. 222/36).

WAŻNE DLA URZĘDNIKÓW ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ

„RZECZPOSPOLITA, JEJ PRAWA I URZĘDY"

(str. XV + 494)

opracowali: E. Mieroszewicz, W. Pajor i L. Zieleniewski

Podręcznik, wydany nakładem Stowarzyszenia Urzędników Państwowych R. P. zostal zalecony przez Min. Spraw Wewnętrznych władzom administracji ogólnej w celach wyszkoleniowych i informacyjnych

Cena dla członków S. U. P. zł. 4.50, dla niezrzeszonych zł. 7.50. Do nabycia w biurze S. U. P.: Warszawa, ul. Przeskok 4 m. 5, telefon nr. 232-80 oraz we wszystkich większych księgarniach

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.